

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení dne 11. 12. 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Jaroslavy Kůstové a Štefana Asztaloše

takto:

Obžalovaná [REDACTED] [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] č. p. [REDACTED] [REDACTED] okres [REDACTED]
[REDACTED]

se uznává vinnou, že

1) v přesně nezjištěné dny v době od roku 2017 do 21. 6. 2020 v bytě v [REDACTED] [REDACTED], okr. [REDACTED], v době, kdy měla jednou za 14 dní o víkendu společně se svým druhem [REDACTED] [REDACTED] v péči jeho nezletilého syna [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED], jehož nízký věk dobře znala, nezl. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

- v přesně nezjištěném počtu případů zavřela do kumbálu a nechala ho tam, až se pokakal a počůral, výkaly a moč ho pak donutila po sobě uklidit,

- v jednom případě mu lepicí páskou zalepila oči i pusu a lanem mu přivázala ruce a nohy k posteli, až ho to bolelo,

- v jednom případě ho zabalila do černého gumového pytle, do pusy mu dala tzv. Venušiny kuličky, a na hlavu mu dala plynovou masku,

to vše v úmyslu získat u nezletilého respekt a donutit jej, aby ji poslouchal v době nepřítomnosti jeho otce,

tedy

jiného násilím nutila, aby něco konal a strpěl,

2) v přesně nezjištěné dny v době od roku 2017 do 21. 6. 2020 v bytě v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], v době, kdy měla jednou za 14 dní o víkendu společně se svým druhem [REDAKCE] v péči jeho nezletilého syna [REDAKCE] nar. [REDAKCE], jehož nízký věk dobře znala, nezl. [REDAKCE] v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud

- ho osahávala na přirození,

- v jednom případě mu svázala ruce za tělem, zalepila oči páskou a do análního otvoru mu zasouvala neznámý předmět, což ho bolelo,

- ho v jednom případě v blíže neurčeném motorovém vozidle donutila sednout si vedle ní pod palubní desku, zalepila mu oči lepicí páskou, dala mu okolo krku blíže nezjištěné škrtdlo, tím jej škrtila a říkala mu "lízej",

tedy

jiného násilím donutila k pohlavnímu styku, čin spáchala způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let, pod třetí odrážkou se dopustila jednání bezprostředně směřujícího k dokonání trestného činu a jehož se dopustila v úmyslu násilím jiného donutit k pohlavnímu styku, čin spáchat způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchala

ad 1) pokračující přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný (odrážka první a druhá), dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (odrážka třetí),

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3, § 43 odst. 1 a § 58 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna uhradit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 250 000 Kč se zákonným úrokem od 9. 7. 2021 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna uhradit poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč se zákonným úrokem od 9. 7. 2021 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. **Obžalovaná v přípravném řízení** využila svého práva k věci nevypovídat.
2. **V hlavním líčení dne 8. 7. 2021** sice využila stejného práva, ale k věci se zároveň krátce vyjádřila. Popřela, že by se dopustila jednání popsaného v obžalobě. Do kumbálu poškozený zaběhl několikrát sám při hře na schovávanou, jednou se tam i zavřel, ale pak vyběhl ven. Stávalo se, že

se u nich v bytě pokakal a počural. Počural zeď a troubu, za což mu vynadala, ale fyzicky ho netrestala. Co se týče přikládání k obnaženému prsu, tak na fotografii je její vlastní syn [REDAKCE]. Byly mu tehdy necelé čtyři roky, kojila ho. Pokud jde o osahávání na přirození, pak při večerní hygieně poškozenému myla zadek i penis. V rámci provádění listinných důkazů k dotazu soudu uvedla, že na fotografii na č. l. 366 je její syn [REDAKCE]. K osobě na fotografiích na č. l. 367-369 se nechtěla vyjadřovat. V hlavním líčení dne 9. 9. 2021 pak sama projevila zájem vyjádřit se k fotografiím na č. l. 367-9, kdy uvedla, že na těchto třech fotografiích je poškozený [REDAKCE]. Byly pořízeny v jeden den a šlo o formu trestu, když si obžalovaná nevěděla rady s poškozeným, který několikrát počůral zeď nebo troubu, a nechtěla ho bít. Poškozeného si takhle fotila proto, že kdyby to (počůrání zdi nebo trouby) náhodou provedl znovu, tak by mu tím pohrozila.

3. V hlavním líčení dne 24. 5. 2022 obžalovaná uvedla, že poškozeného nikam nezavírala, žádný sexuální akt nebyl, nikam ho nepřivazovala, k jídlu ho nenutila. Vždy se ho zeptali, co by chtěl k jídlu. Řekl, že chce namazaný chleba, když mu ho udělali, tak v tu chvíli chtěl párky, takhle si řekl třeba o tři jídla, která potom stejně nesnědl. Prostě u obžalované jíst nechtěl. S předáváním poškozeného zpočátku problémy nebyly, později když ho pan [REDAKCE] předával paní [REDAKCE] na [REDAKCE] tak poškozený brečel, že k paní [REDAKCE] nechce. To mu byly tak dva roky, pak se to všechno uklidnilo. Po narození [REDAKCE] naopak poškozený nechtěl jezdit k nim. To pak brečel, nebo se i v autě pozvracel. Když paní [REDAKCE] odjela, tak se poškozený uklidnil a vše bylo v pořádku. Také se stalo, že poškozený v [REDAKCE] počůral zeď nebo troubu. Neví, proč to udělal. Stalo se i to, že poškozený občas přijel nachlazený nebo s rýmou. Paní [REDAKCE] ho pak vybavila kapkami. Sirup Nurofen ale zvracel, takže mu jednou nebo dvakrát dali čípek. Provádění hygieny probíhalo zpočátku v dětském bazénku, když byl [REDAKCE] větší, tak se normálně sprchovali ve sprchovém koutě. Myla je obžalovaná nebo pan [REDAKCE]. Když byl poškozený u obžalované, tak většinou byli všichni doma, občas se stalo, že pan [REDAKCE] jel na střelecké závody, ale to bylo většinou dopoledne. Když jel pan [REDAKCE] na závody, tak obžalovaná šla s dětmi na zahradu, aby mohly skákat na trampolíně nebo si hrát na písku. Domnívá se, že výpověď poškozeného proti ní se vyvinula ze strany babičky, se kterou neměly dobré vztahy. Ona se toho chytla a takhle to rozvinula. Babička mohla s poškozeným manipulovat. Když jí na návštěvě obžalovaná oznámila, že je těhotná, tak byla nadšená, že bude mít další pravnouče a že koupí kočárek. Zároveň po nich strašně často něco chtěla a říkala to stylem, že nám slíbila, že koupí tyhle věci a že potom ani nepřijedou. Nebo přijela a začala jim vytýkat, že něco koupila a oni pro ni nic neudělali. S poškozeným tam jezdili jednou za 14 dní. Vzhledem k tomu, že s panem [REDAKCE] mají dítě, normálně komunikují, byť nežijí spolu. Jezdí za jeho maminkou do [REDAKCE] společně na návštěvu. Nemají mezi sebou žádné rozpory. O výchově a výživě syna [REDAKCE] nebylo nijak soudně rozhodnuto, na všem se domluvili. [REDAKCE] bydlí v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], obžalovaná v ulici [REDAKCE]. Že by ji a pana [REDAKCE] poškozený viděl při pohlavním styku, se asi stát mohlo, ale není si toho vědoma. Neví, jestli se poškozený v současné době stýká se svým otcem. Nestýká se ani se svým polorodým bratrem [REDAKCE].
4. Na obžalovanou byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie**. Podle znalce nebyla u posuzované zjištěna žádná forenzně významná duševní porucha či choroba. Nebyla prokázána ani parafilie. Sexuálně deviantní zájmy a praktiky realizovala z iniciativy svého partnera, ona sama je k sexuálnímu uspokojení nevyžaduje. Podle všeho fetišistické a sadomasochistické praktiky do jejich domácnosti vnesl její partner, posuzovaná se partnerovi zřejmě občas snaží vyhovět. Pokud se jednání dopustila, pak zřejmě nejednala s úmyslem pohlavně se vzrušit a ukojit. Byla schopna rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládnout. Její pobyt na svobodě není nebezpečný, posuzovaná nevykazuje žádné psychiatrické ani sexuologické léčení.
5. Podle **znaleckého posudku z odvětví psychologie** je posuzovaná intelektově mírně nadprůměrná. Její osobnost je strukturována bez výraznějších anomálií, bez známek sociální nebo citové maladaptace, s rysy impulzivitu. Její emocionalita je méně diferencovaná, afektivita a psychika je dostatečně stabilní. K činu se nevyjádřila, pokud jí bude prokázán, nešlo o afekt nebo

zkratkovité jednání a souviselo pravděpodobně s jejím atypickým sexuální chováním, motivace nebyla podmíněna žádnou duševní nebo sexuální poruchou. Možnosti resocializace jsou dobré.

6. V hlavním líčení znalec prof. PhDr. ■■■■■ Ph.D., DrSc. zopakoval závěry písemného posudku a doplnil, že závěr, že sexuální deviantní praktiky posuzovaná podstupovala z iniciativy svého partnera, plyne z toho, že znalci u posuzované nezjistili přítomnost sexuální deviace. Přítomnost sexuální deviace se může projevit v psychodiagnostickém vyšetření. V projektivních psychologických testech se ale neprojevila, rovněž se neprojevila ani v anamnestickém rozhovoru zaměřeném tímto směrem. Přístrojové vyšetření obžalovaná odmítla. Atypické sexuální chování je právě deviantní chování, které neplyne z parafilie, tedy ze sexuální deviace, ale z potřeby vyhovět přáním partnera.
7. S ohledem na to, že obžalovaná v řízení před soudem k věci vypovídala, zadal soud znalcům zpracování **dodatku** původního **znaleckého posudku**. Podle tohoto dodatku se posuzovaná odmítla při vyšetření k věci vyjádřit a odvolala se na své vysvětlení při hlavním líčení. Tentokrát se však podrobila přístrojovému vyšetření (vulvopletysmograf). Znalci uvedli, že pokud jí bude trestná činnost prokázána, nebude motivována z psychiatrického, ani sexuologického hlediska žádnou forenzně významnou psychickou ani sexuální patologií. Znalci nic nemění na svých původních závěrech.
8. V hlavním líčení znalec prof. PhDr. ■■■■■ Ph.D., DrSc. zopakoval závěry písemného dodatku posudku jako na čl. 760-1. K dotazu, zda se znalci zabývali možnostmi, že jednání obžalované vůči poškozenému mohlo plynout z její frustrace z praktik, které na ní praktikoval její partner při sexu, uvedl, že posuzovaná tvrdí, že atypické sexuální praktiky byly kvůli partnerovi, který je preferoval. Co se týče možné frustrace, tak to není z hlediska forenzně psychiatrického nebo forenzně psychologického nic významného, co by ovlivnilo závěry ohledně jejích rozpoznávacích a ovládacích schopností. Takovou motivaci nelze ani vyloučit, ani potvrdit. K dotazu, jaká jiná motivace k žalovanému jednání by z psychologického hlediska přicházela v úvahu, uvedl, že motivace může být velmi různorodá - snaha potrestat neposlušnost nebo přenesená agrese, z partnera na jeho potomka apod. Nic z toho ale není forenzně významné. Není to motivováno žádnou patologií, ani psychiatrickou, ani sexuologickou. K dotazu, co mohlo být jiným motivem k žalovanému jednání, než uspokojování pohlavního pudu, znalec uvedl, že by to byla spekulace, protože obžalovaná se odmítla k tomu vyjádřit. Pokud se obžalovaná vyjádřila, že její snahou bylo poškozeného potrestat svázáním, tak motivem byla její snaha ho potrestat. Vulvopletysmografie je přístrojové vyšetření sexuálních preferencí, pomocí kterého se zjišťuje eventuální přítomnost poruchy sexuální preference, tedy parafilie neboli sexuální deviace. Obžalovaná se podrobila tomuto vyšetření a sexuální deviace u ní zjištěna nebyla.
9. **Poškozený nezletilý ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ (nyní ■■■■■)** byl k věci vyslechnut jako svědek dne 13. 11. 2020. Nezletilý byl s ohledem na svůj věk schopen odpovídat pouze na konkrétní otázky. Uvedl, že ■■■■■ ho svázala k posteli. Pak ho dala do kumbálu do nějakého pytle. Moc rád (k tátovi) nejezdil, protože ■■■■■ na něj byla zlá. Někdy zůstával s ■■■■■ úplně sám, když tam nebyl ■■■■■. Přivázala ho lanem, mělo červenou, zelenou barvu. Jedno mělo zelenou, na tom byly malé bílé puntíky a pak tam byla dvě červená, dvě zelená a na všech byly puntíky. Lano bylo pod tou postelí, protože to ona se dává i ta postel nahoru. Dala mu to okolo (ukazuje na levé i pravé zápěstí ruky), ale nevzpomene si, kam to přivázala, k čemu. Měl zalepený oči lepenkou a ani nemohl mluvit. Ta lepenka byla černá. Taký mu zalepila tu pusku. Neví proč. Bolelo ho, jak ho tahalo to lano. Byl přivázaný chvíli. Pak ho odvázala, odlepila mu oči a pusku. To byli doma jenom oni dva. Neví, proč ho zavřela do kumbálu. Byl tam dlouho. Pak mu otevřela. Ten pytel, do kterého ho zavřela, byl černý, z gumy. V tom pytli byl jen jednou a malou chvíli. V ložnici v políčkách nad postelí měl táta s ■■■■■ gumové věci a taky ještě v truhle. Bylo to (gumový) tričko, ten pytel. ■■■■■ mu to ukazovala. Jednou mu ■■■■■ narvala párek do pusy a přitom, když přišel táta z garáže, tak říkala, že mu kousek snědl ■■■■■ i když nesnědl. Udělala to, aby jedl. Taky někdy při koupání na něj dala studenou vodu, kterou nemá rád. Viděl, že tátu taky přivázala

k posteli. On byl na chodbě a bylo vidět do ložnice. Jednou si v autě sedl vpředu dolů, ona si sedla na sedačku a škrtila ho. Dala mu něco na krk a škrtila ho, ale neví už čím. Neviděl to, měl zalepený oči lepenkou. On v tom autě byl tam, jak má tu druhou sedačku, tam dole, bylo to vedle řidiče. Ona ho tam dala. V tom autě byl táta, [REDAKCE] a on. Táta řídil, nic neříkal. Měl něco lízat, ale neví co. Měl svázané ruce vzadu za tělem. Když měl něco lízat, tak to cítil, ale neví co. Neolízнул to. Jeli autem, vyzvedli [REDAKCE] ta si sedla dozadu k němu. Zastavila a potom se přesunuli dopředu. Oči mu zalepila, když si nasedla do toho auta. Když se přesunuli dopředu, tak auto stálo, a když už tam byli v tom autě, tak jelo. Když měl ten provaz na krku a škrtila ho [REDAKCE] tak ho to bolelo. Tohle se stalo jednou. O těch věcech řekl jen babi ve [REDAKCE] si ho nevyfotila. [REDAKCE] viděl nahatou, někdy tak vařila. Měla gumové šaty, takové tmavé, fialové. Měla je v krámu, pak někdy doma, kde bydlí. Pokud jde o to, zda mu sahala někdy na zadek nebo na pindíka, tak mu sahala na pindíka. Byl na jejich posteli. Byl oblečený. Pokud jde o to, když byl přivázaný, zda mu sahala na pindíka, tak taky. Pokud jde o to, zda mu strkala někdy něco do zadečku, tak něco jo, ale neví co, protože to neviděl. Měl zalepený oči. Když mu něco strkala do zadečku, tak ho to bolelo. [REDAKCE] spal. Táta byl probuzený, ten to viděl, nic neříkal. Měl (poškozený) přivázaný něčím i ruce, ležel. Bylo to jen jednou. Táta mu nic takového nedělal. Jednou mu [REDAKCE] dala na zadek a hrozně moc. Pokud jde o to, zda se u [REDAKCE] někdy pokakal, tak když ho zavřela do kumbálu. Říkal, že se mu chce kakat a ona ho stejně nepustila na záchod. Tak se pokakal, i když se to snažil zadržet. Musel to uklízet on. Pokud jde o to, zda se u [REDAKCE] někdy počůral, tak taky v kumbálu. To bylo jindy. Říkal, že se mu chce čůrat a ona ho taky nepustila. Čůral na zem. [REDAKCE] mu dala hadr a utřel to. Bylo to jednou. [REDAKCE] rád nemá. Tatínka jo. Léky do zadečku nedostával. Pokud jde o tu věc, co mu dala do zadečku, tak to pak vyndala, cítil to. Bolelo ho to.

10. V hlavním líčení byl podle § 102 odst. 2 trestního řádu proveden důkaz přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o tomto výsledku nezletilého dne 13. 11. 2020. Soud při tom přihlédl i k závěru znalkyně PhDr. [REDAKCE] podle níž již v přípravném řízení nedoporučila výslech poškozeného u soudu pro nemalé riziko druhotné traumatizace, resp. v hlavním líčení tento výslech označila za nemožný bez vzniku rizika druhotné traumatizace. Obhajoba opakovaně namítala, že z procesního hlediska nebyl výslech nezletilého správně proveden, neboť se nekonal ve speciální výslechové místnosti pro nezletilé za účasti dětského psychologa, ale klasicky na policejní služebně v [REDAKCE] Proto navrhovala provést nový výslech nezletilého. K tomu je třeba uvést, že podle § 102 odst. 1 tr. řádu je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než osmnáct let o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvlášť šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výsledku se přibere orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výsledku a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěla k správnému vedení výsledku. Může-li to přispět k správnému provedení výsledku, mohou být přibráni i rodiče. Je tedy zřejmé, že zákon vůbec nepožaduje konání výsledku ve speciální výslechové místnosti pro nezletilé a nepožaduje ani účast dětského psychologa, jak tvrdí obhajoba. Zákon požaduje toliko účast zástupce OSPOD (popř. jiné osoby mající zkušenosti s výchovou mládeže) a ten výsledku přítomen byl (Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] z OSPOD [REDAKCE] [REDAKCE] Soud tedy neshledal žádný zákonný důvod k opakování výsledku nezletilého poškozeného a tento návrh obhajoby jako nadbytečný zamítl.
11. K nezletilému byl již v rámci přípravného řízení zpracován **znalecký posudek z oboru psychologie PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE]** Z posudku vyplývá, že intelektová výkonnost poškozeného se pohybuje v průměru. Dítě má jisté sklony k dramatizaci, velkorysosti myšlení, současně je dosti úzkostné, napjaté a ostražitě. V zátěži může vedle stažení se reagovat i zlobením, provokacemi, neposlušností, zatvrzelostí apod. Nevykazuje poruchy chování. Nebyly zjištěny sklony k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Obecná věrohodnost je střední měrou snížena z důvodů věku dítěte, sklonu k dramatizacím, velkorysosti myšlení, faktické i citové

závislosti na matce. Specifická věrohodnost je střední měrou snížena. Podaná výpověď naplňuje jen část parametrů výpovědi věrohodné. Věrohodnost z hlediska psychologického není dostatečná k tomu, aby mohla být považována za kompletní a nezpochybnitelný odraz prožité reality. Hlavními neplněnými kritérii jsou nedostatek homogenosti výpovědi v čase (při znaleckém vyšetření potvrdil jen část událostí, zato však přinesl události nové). Výpověď obsahuje také celou řadu nelogičností. Mohou být pochybnosti o motivaci - jednoznačně deklaruje, že nemá podezřelou rád, zmiňuje strach o otce. Na podezřelé nenachází nic přijatelného, pouze ji haní. Na druhé straně jsou zde však momenty silně svědčící pro věrohodnost alespoň části výpovědi. Hlavní devizou je autentičnost některých popisů, popisuje věrně situace, jejichž významu nemůže rozumět, což se týká především sexuálních technik obvyklých u vyznavačů BDSM. Je více než zřejmé, že některé z těchto technik musel zažít nebo přinejmenším dosti naturalisticky vidět. V dílčích partiích líčí manipulace se svou osobou, které jsou v rámci těchto praktik uskutečňovány, líčí je neměnným způsobem, v čase konsistentně, odolá při vyprávění sugesci. K plusům podané výpovědi patří rovněž to, že líčení je nestrukturované, informace jsou roztroušeny po celém protokolu, dítě na fragmentech dotýkajících se BDSM manipulací trvá. Výpověď je každopádně natolik nevyvážená, že je téměř nemožné postavit se k ní jako k jednotnému celku - obsahuje velmi silná pro i proti. Jsou u něj shledány následky, které jsou spíše typické pro týrání, zejména emoční. Jde o emoční poruchu (úzkost s trvalým napětím) a ostražitost. V minulosti se pravděpodobně vyskytovala také enuréza, enkopréza, ev. zvracení. Nezletilý nemohl situaci porozumět a nechápe ji v sexuálním kontextu ani dodnes. Byl však schopen vyjádřit elementární odpor proti manipulacím se svou osobou, nelze ovšem očekávat, že by byl jeho odpor jakkoli účinný.

12. **Z doplňku znaleckého posudku z psychologie** vypracovaného po převýslechu poškozeného v souvislosti se zahájením trestního stíhání vyplývá, že specifickou věrohodnost výpovědi nezletilého po zahájení trestního stíhání obviněné hodnotí znalkyně jako zlepšenou, nyní již uspokojivou a z hlediska psychologického jako dostatečnou. Doplněním výpovědi se dostává sdělení nezletilého větší homogenity, v podstatných rysech výpověď zůstává stabilní v čase, posuzovaný líčí způsoby zacházení se svou osobou, jejichž podstatě nerozumí, popisuje je sice úsporně, ale přiléhavě předpokládanému významu interakcí. Pokud poškozený odkazuje na mezery v paměti, ubírá to sice výpovědi na přesnosti, ale na věrohodnosti jí to spíše přidává (nedomýšlí si detaily za každou cenu). Pochybnosti mohou i nadále panovat o sporné motivaci pro výpověď (otevřeně se hlásí k tomu, že obviněnou nemá rád), přesto i tento aspekt je novou výpovědí zjemněn, uvádí i příjemné aktivity, které zažíval v otcově domácnosti. Výslech nezletilého před soudem znalkyně nedoporučuje pro nemalé riziko druhotné traumatizace dítěte.
13. V hlavním líčení znalkyně PhDr. ■■■ zopakovala písemné závěry svého posudku s upřesněním, že nedoporučuje výslech poškozeného u soudu pro nemalé riziko druhotné traumatizace, respektive tento výslech považuje za nemožný bez tohoto rizika. Vyloučila, že by výpověď nezletilého jako celek mohla být motivována strachem o otce. Na dotaz, zda je možné, že by některé praktiky, které mohl posuzovaný vidět u dospělých, projektoval do sebe, znalkyně tuto možnost vyloučila s ohledem na to, že byl schopen doplnit detaily a zodpovědět případnou verifikační otázku. Možnost, že by výpověď posuzovaného mohla být někým ovlivněna, znalkyně negovala, neboť by si to posuzovaný v tomto rozsahu a s takovou přesností nezapamatoval, neboť to se v tomto věku nedá naučit. V daném případě nebyla při výslechu nezletilého na policii nezbytná přítomnost dětského psychologa.
14. Obhajoba předložila v hlavním líčení **psychologický znalecký posudek PhDr. Bc. ■■■** ohledně věrohodnosti nezletilého s tím, že z něho vyplývá snížená věrohodnost. Proto navrhla opakovaný výslech nezletilého kvůli chybám učiněným při výslechu nezletilého policejním orgánem. V písemném posudku, ve kterém zcela chybí jeho zadání, PhDr. Bc. ■■■ mj. na základě procesně nepoužitelných podaných vysvětlení dochází k závěru, že poškozený svého otce s obžalovanou viděl při BDSM sexuálních aktivitách a prohlížel si jejich sexuální pomůcky. Dále dochází k závěru, že policejní komisařka při výslechu poškozeného často používá sugestivní

otázky, aniž by je byl příkladmo konkretizovala. Dále dochází k závěru, že poškozený vnímá, že jeho matka a babička (není uvedeno jméno babičky a není tak zřejmé, zda znalkyně nemíní prababičku ■■■■■■■■) nemají harmonický vztah s otcem a poškozený tak může fabulovat ohledně obžalované, protože ví, že nemají mezi sebou harmonický vztah. Dále dochází k údajně totožnému závěru jako PhDr. ■■■■■■ že „tato skutečnost“ přímo poškozuje zdravý vývoj poškozeného. Vztaženo k předchozímu odstavci je však zřejmé, že „touto skutečností“ míní „účastnění sexuálním praktikám BDSM otce s obžalovanou“ a „kontakt se sexuálními pomůckami“ a nikoli žalované jednání. Dále znalkyně shledává z DVD s nahrávkou výsledku na Policii ČR (jeho datum nebylo uvedeno), že „poškozený má mírný motorický neklid po celou dobu vyšetření“ (zřejmě míněn výsledek) a „jako obranný mechanismus používá uhýbavé otázky“ (zřejmě míněny odpovědi). Podle znalkyně poškozený „často odpovídá neshodně s údaji výpovědi ze spisové dokumentace nebo mění odpovědi v rámci výsledku na PČR“, aniž by tyto údajné neshody a změny konkretizovala. Dále znalkyně provedla „rozbor a posouzení DVD s výsledkem poškozeného“, kde na 27 místech označila výpověď poškozeného za snižené věrohodnou.

15. V hlavním líčení znalkyně Dr. ■■■■■■ uvedla, že není běžné vypracovat znalecký posudek bez možnosti komunikovat s posuzovaným. Ve své kariéře vypracovala cca 300 posudků, z toho polovinu v trestních věcech ohledně věrohodnosti osob, ale teprve podruhé dělala posudek bez vyšetření posuzovaného. K dispozici měla jeden DVD nosič od právního zástupce s výsledkem poškozeného na policii. O tom, že proběhl ještě další výsledek poškozeného zaznamenaný na DVD, neví. Na dotaz, zda patří do gesce znalce posuzovat sugestivnost otázek policejního orgánu, připustila, že takové posouzení do posudku nepatří. Z odpovědi na dotaz ohledně znalkyní navrženého detailnějšího prověření výchovných podmínek vyplynulo, že to myslela celkově, přičemž nedokázala odpovědět, zda ví o zákazu styku otce s poškozeným. Psychotesty a rozhovor s posuzovaným běžně dělá. U standardního případu stanovuje věrohodnost obecnou a specifickou. K dotazu, z jakého důvodu se v posudku neobjevilo jeho přesné zadání, uvedla, že to asi zapomněla napsat. Zadání bylo, aby prostudovala spisovou dokumentaci a obsah DVD a napsala k tomu vyjádření, jak to vidí ona. K dotazu, zda obrazový záznam výsledku nezletilého na DVD je dostatečným podkladem pro vypracování posudku, uvedla, že to bylo v kombinaci s obsáhlou spisovou dokumentací. Když dítě nevidí, je hrozně složité udělat posudek. Kdyby to dítě viděla přímo, tak je to o něčem jiném. K dotazu obhájce, zda mohla být výpověď nezletilého motivována například strachem o otce na základě toho, jak viděl otce s obžalovanou při sexuálních aktivitách, znalkyně uvedla, že to nezaznamenala. K dotazu, zda je nezletilý je vzdorovitý, znalkyně odpověděla, že „to tam bylo opakovaně zaznamenáno“, zmiňuje to jak otec, tak matka. K dotazu, jakou měrou se mohly promítnout případné sexuální aktivity dospělých, které mohl nezletilý vidět, do jeho výpovědi, znalkyně uvedla, že tohle nedokáže zodpovědět, protože dítě neviděla. K dotazu, zda se mohla do výpovědi nezletilého promítnout jeho závislost na matce, případně konfliktní vztahy mezi rodiči, uvedla, že citovou závislost na matce nezaznamenala. Konfliktní vztahy se promítnout mohly. K dotazu, zda se do výpovědi mohl promítnout negativní vztah k obžalované, znalkyně uvedla, že mohl. K dotazu, zda mohla být výpověď ovlivněna způsobem pokládání otázek policejním orgánem, uvedla, že zaznamenala sugestivní otázky. K dotazu, jakým způsobem hodnotí věrohodnost nezletilého poškozeného, uvedla, že tohle nemůže říct, neboť poškozeného osobně neviděla. Zaznamenala, že poškozený nemluví shodně se spisovou dokumentací a v rámci záznamu na DVD dávala komisařka otázky opakovaně a na ně neodpovídal shodně.
16. Vrchní soud ve zrušujícím usnesení uvedl, aby na poškozeného byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, který by zejména zodpověděl otázku, jaký je současný duševní stav poškozeného, zda trpí či trpěl nějakou duševní poruchou, a zda v souvislosti s projednávaným jednáním u něj došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Soud proto přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie MUDr. ■■■■■■ k vypracování znaleckého posudku, jehož zadání vycházelo z usnesení

odvolacího soudu. Znalec však po zaslání spisu a jeho prostudování soudu sdělil, že se spojil i se znalkyní PhDr. [REDAKCE] a došel k závěru, že případný benefit vyplývající z vypracování znaleckého posudku na nezletilého nemůže vyvážit značné a velmi významné riziko sekundární traumatizace poškozeného. K žalovanému jednání mělo dojít před 3-5 lety, tedy v poměrně nízkém věku dítěte a i dle znaleckého posudku PhDr. [REDAKCE] nebylo nezletilým vnímáno jako sexuálně podbarvené. Stav byl tehdy hodnocen jako syndrom emočně týraného dítěte, které nevykazovalo známky sexuální traumatizace. Poškozenému se vymaněním z prostředí, kde zažíval útrapy, velmi pravděpodobně podařilo najít kompenzační mechanismy, věc odsunout do pozadí zájmu, případ vytěsnit. Pokud by nyní v souvislosti se znaleckým zkoumáním došlo k znovuvybavování zažívaných událostí, nadto v kontextu s přeci jen větší zralostí nezletilého, mohlo by dojít k sekundární traumatizaci dítěte se všemi možnými negativními důsledky pro další duševní vývoj dítěte. Proto dal znalec soudu na zvážení, zda i přes výše uvedené skutečnosti trvá na vypracování znaleckého posudku.

17. Soud na základě znalce uvedených argumentů od vypracování znaleckého posudku upustil. Zásadní pro toto rozhodnutí byly dvě skutečnosti. První je znalce nastíněné velmi významné riziko sekundární traumatizace poškozeného v souvislosti s vyšetřením. I z jiných trestních věcí je soudu známo, že v rámci znaleckého psychiatrického vyšetření je třeba s vyšetřovaným probírat samotnou žalovanou událost. Takové vyšetření je tudíž svými následky zcela srovnatelné s výsledkem poškozeného a bývá proto prováděna u dětských poškozených co možná nejbližší datu procesně použitelných výsledků. Poškozený v rámci přípravného řízení absolvoval znalecké zkoumání psychologické dne [REDAKCE] 9. 2020, přičemž procesně použitelný výsledek poškozeného se konal [REDAKCE] 11. 2020. Ohledně výsledku poškozeného dospěl krajský soud v předchozím řízení k závěru, že provede důkaz pouze přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výsledku nezletilého poškozeného dne [REDAKCE] 11. 2020 a to s ohledem na závěr znalkyně PhDr. [REDAKCE] o riziku druhotné traumatizace. Stejný názor vyjádřil ve svém zrušujícím usnesení i vrchní soud („S ohledem na nemalé riziko druhotné viktimizace není další výsledek poškozeného namístě.“). Pokud krajský soud považuje znalecké zkoumání nezletilého poškozeného za úkon srovnatelně náročný s výsledkem takového poškozeného, platí tudíž závěr o nevhodnosti jeho opakování v řízení před soudem i pro znalecké zkoumání.
18. K tomu přistupuje i druhá zásadní skutečnost, pro kterou soud od znaleckého zkoumání upustil, a to sice hodnota případného benefitu z vypracování znaleckého posudku na nezletilého. Jeho zásadní otázkou je zjištění, zda poškozený případně trpí posttraumatickou stresovou poruchou. V této trestní věci bylo ale podáno odvolání v otázce viny pouze obžalovanou, tudíž v novém řízení nemůže dojít v rámci zásady „prohibitio reformationis in peius“ ke zhoršení postavení obžalované jak v otázce viny, tak v otázce právní kvalifikace. Proto i kdyby znalec hypoteticky došel k závěru, že poškozený trpí posttraumatickou stresovou poruchou a že je to v souvislosti s žalovaným jednáním, nemohlo by to vést ke změně skutkových zjištění a zpřísnění právní kvalifikace či trestu. Takový závěr by mohl mít význam snad jen pro rozhodnutí o náhradě škody poškozeného (z diagnózy by bylo možno stanovit příslušný počet bodů apod.). Pokud by znalec u poškozeného naopak posttraumatickou stresovou poruchou nediodagnostikoval, hodnota takového posudku by byla zcela nulová.
19. Aniž by chtěl soud nějak předjímat výsledek psychiatrického znaleckého zkoumání, z posudku PhDr. [REDAKCE] ohledně poškozeného (odpověď na otázku č. 5 - duševní potíže poškozeného v souvislosti s žalovaným jednáním) neplyne ani podezření na posttraumatickou stresovou poruchu. Pokud by znalkyně zaregistrovala nějaké její náznaky, nepochybně by to v posudku uvedla. Krajský soud si je vědom toho, že vrchní soud razí ve své rozhodovací činnosti tu cestu, že posttraumatická stresová porucha je „psychiatricky diagnostikovaná nemoc a k zodpovězení této odborné otázky je příslušný toliko znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie“ (např. 2 To 5/2021), nicméně PhDr. [REDAKCE] je znalkyní v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská klinická psychologie, a je tudíž v její gesci posoudit existenci posttraumatické stresové poruchy, přičemž závěr o příslušnosti znalkyně - psychologky k diagnostikování posttraumatické

stresové poruchy potvrdil v jiné věci zdejšího soudu (3 T 11/2020, resp. VS Praha 5 To 5/2021) i znalec - psychiatr MUDr. ■■■■■ který došel v oné jiné trestní věci ke stejnému závěru ohledně diagnostikování posttraumatické stresové poruchy u poškozené jako předtím PhDr. ■■■■■

20. Ze všech shora uvedených důvodů soud upustil od vypracování psychiatrického znaleckého posudku, přičemž ani vrchní soud ve svém zrušovacím usnesení neuložil tento důkaz způsobem nepřipouštějícím jiné rozhodnutí („bude na místě vypracovat posudek“). Podle krajského soudu tím dal odvolací soud pouze na zvážení, zda vypracovat znalecký posudek, právě proto, že nebyl znám postoj znalce k případnému zkoumání, tj. zda benefity případného posudku převýší negativa spojená s podrobným znaleckým zkoumáním apod.
21. Ve vztahu k poškozenému soud zamítl návrh obhajoby na čtení protokolu o výsledku poškozeného ze dne 1. 7. 2020 a to pro rozpor návrhu s ustanovením § 158 odst. 9 trestního řádu. Šlo totiž o výsledk nesplňující zákonné podmínky pro jeho následnou procesní použitelnost, mj. kvůli absenci obhájce u tohoto úkonu.
22. Matka poškozeného, svědkyně ■■■■■ (nyní ■■■■■ v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení uvedla, že s ■■■■■ se rozvedli v roce 2014. Po rozvodu si bral syna na víkendy. Od jejich rozvodu už bývalý manžel bydlel společně s obžalovanou, protože kdykoli tam svědkyně jela pro syna, tak ji tam viděla. Syn tam z počátku (do narození syna ■■■■■ jezdil rád, později zvracel a brečel, nechtěl tam. Řešili to s psychologem, kam šla ona i bývalý manžel. Po první návštěvě se to trochu srovnalo. Pak psycholog navštívili znova, asi po roce od první návštěvy. Důvodem bylo opět to, že syn k otci nechtěl, zvracel, brečel a dělal všechno proto, aby tam nemusel. Poslední návštěva u psychologů byla krátce před tím, než to oznamovali, někdy v květnu. Důvodem bylo to, že si stěžoval, že mu ■■■■■ ubližuje, že ho mlátí, že ho někde zavřela, nechtěl u ní jíst. Pak byl syn ještě nějaký víkend u ■■■■■ ta jí volala, že jí syn řekl, že mu ■■■■■ dala nůž na krk, nalámala mu párek, nastrkala mu ho do pusy a zvedal se mu žaludek a prý ho nějak ještě přivázala. Ona se doma syna ptala, on se ale o tom bojí mluvit. Řekl akorát, že ho mlátí, že ho nutí do jídla, že to jíst nechce a že ho zavřela do nějaké místnosti, tam se pokakal a počůral. Řekl, že když něco z toho řekne, že ho ■■■■■ zabije. Syn říkal, že tam táta většinou není, že tam je sám s ■■■■■ Syn říkal, že ho nutí ■■■■■ pít nějaký smradlavý čaj, a že ho nutí jíst, on to nechce, tak mu to pak narve do pusy. Jednou říkal, že mu sahala při koupání na pindíka. Říkal, že dostal od ■■■■■ na zadek. Nikdy neříkal, že by ho trestal otec. Čípky syn nikdy nedostával.
23. V hlavním líčení svědkyně ■■■■■ uvedla, že do roku 2014 byli s otcem poškozeného manželé. Již před rozvodem ale spolu delší dobu nebydleli. Poškozenému bylo asi půl roku, když se se synem odstěhovala. Do té doby bydleli v bytě bývalého manžela v ■■■■■ ve ■■■■■ ulici. O výchově a výživě syna bylo rozhodnuto tak, že ho otec měl mít jednou za 14 dní, ale v současné době má soudní zákaz související s touto věcí. Výživné má stanovené a hradí ho. O celé záležitosti se dozvěděla od babičky ■■■■■ Volala jí vystrašená, že poškozený se jí svěřil s tím, že mu údajně ■■■■■ dávala nůž na krk, zavírala ho do kumbálu a vyhrožovala mu zabitím, jestli to někomu řekne. Svědkyně z toho byla v šoku, ptala se syna a ten jí řekl to samé s tím, že se to bál říct. Že prý mu ■■■■■ dávala i něco pít, co strašně smrdělo a připomínalo to čůranky. Prý mu i natrhala párek, který mu pak strčila do pusy, aby ho snědl. Když to vyprávěl, byl nervózní, bál se to říct, aby se mu něco nestalo. Svědkyně s paní ■■■■■ to šli ohlásit na policii. Bývalého manžela viděla naposledy před oznámením věci na policii. Při předávání si poškozeného přebíral buď jeho otec, nebo obžalovaná. Než se to dozvěděla od babičky, tak syn do ■■■■■ nechtěl jezdit. Proč tam nechce, nijak nevysvětloval, ani u psychologů. To řešili přes psychologů, snažili se, aby poškozený měl lepší vztah s otcem. Když se syn z ■■■■■ vrátil, tak byl vždy neklidný, vůbec nemluvil, když se ho svědkyně zeptala, tak neodpovídal. Občas se zasekával, tj. když mu něco řekla, tak ztuhl a nereagoval. V současnosti se mu to již nestává. Oproti době, kdy syn jezdil k otci a obžalované, se jeho psychický stav zlepšil o 100%. Je klidný, nezasekává se,

není nervózní. K fotografii na č. l. 366 uvedla, že nejde o poškozeného, ale o [REDAKCE] Syn o události začíná sám mluvit, asi před 14 dny se zmínil příteli svědkyně, když byli doma sami, že ho obžalovaná nechala sníst i vlastní zvratky. Na svědkyni celá věc zapůsobila tak, že to psychicky nezvládla, byla v pracovní neschopnosti tři nebo čtyři měsíce. Na schovávanou si doma nehráli. Synovi kontroluje pravidelně historii prohlížení internetu na tabletu. Syn při nemoci čípky nikdy nedostal. Že by syn dělal obžalované nějaké naschvály, jí známo není.

24. Otec poškozeného svědek [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení uvedl, že obžalovaná je jeho bývalá partnerka a matka druhého syna. Nežijí spolu od ledna 2021. Stýkají se v rámci výchovy společného dítěte. O tom, čeho se měla obžalovaná dopouštět, mu není osobně nic známo. Výjimečně se stávalo, že poškozený u nich doma zůstal sám s obžalovanou, protože svědek občas nedělní dopoledne trávil na soutěži ve střelbě. Většinou byl ale v bytě přítomen i svědek. K předložené fotografii na č. l. 366 uvedl, že je na ní zachycen syn [REDAKCE] na č. l. 367-369 to vypadá na [REDAKCE] zřejmě v ložnici v bytě ve [REDAKCE] Za jakých okolností fotografie vznikly, kdo je pořídil a proč, netuší, nikdy dříve je neviděl. Pytel je nafukovací latexová maska, myslí, že ji nikdy nepoužili, na další fotce má syn v ústech Venušiny kuličky. Páska, kterou má přelepené oči, je standardní izolepa. Plynovou masku i s filtry má doma, protože byl hasič a jde o vyřazený kus. V současné době má styk se synem [REDAKCE] zakázaný. K obvinění se vyjádřil tak, že mu nevěří, myslí si, že jde o manipulaci jeho babičky [REDAKCE] [REDAKCE] Mají spolu majetkové spory. Ona syna navádí, co má říkat, protože se chce zbavit [REDAKCE] Po rozvodu nejdříve nastala situace, kdy nechtěl syn jezdit k mámě, pak se situace časem obrátila. Přes psychology řešili to, že se u nich [REDAKCE] schválně počůrával. Psychologové potvrdili, že si tím syn vymáhá svoji vůli a že se mu mají více věnovat. Do trouby syn načůral přímo před svědkem, důvodem bylo to, že si vymáhal, že chce k mámě. Svědek na to reagoval tak, že synovi řekl, že se to nedělá. Na dotaz, proč to dělá, syn mlčel. Na synovo chování si obžalovaná nestěžovala. Pokud jde o trestání syna, tak svědek se ho snažil spíše rozmazlovat a obžalovaná vychovávat, ta ho i okřikla, ale nebyl trestán fyzicky. Mohlo se stát, že druhý syn [REDAKCE] nebyl doma, když u nich byl [REDAKCE] Obžalovaná měla větší vztah k [REDAKCE] Pokud se syn [REDAKCE] počůral nebo pokakal, tak to uklízeli dospělí, syn niky. Syna k paní [REDAKCE] vozil na její přání, syn tam jezdil rád, měl tam velkou volnost a paní [REDAKCE] si ho kupovala dárky. S jídlem byly u [REDAKCE] problémy, nechtěl jíst. Do jídla ho ale rozhodně nikdy nenutil ani on, ani obžalovaná. K dotazu, zda se mohlo stát, že by je syn s obžalovanou viděl při intimním styku, uvedl, že se syny měli společný pokoj, ale není si toho vědom. Při sexu byl občas připoutaný, latexové oblečení nosila obžalovaná běžně, tj. i mimo sexuální aktivity. Syn [REDAKCE] se na narození [REDAKCE] těšil, chtěl bráchu, vztahy mezi syny hodnotí jako dobré.
25. Prababička poškozeného, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení uvedla, že [REDAKCE] [REDAKCE] je její vnuk, nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] je její pravnuček. Za tu dobu, co byl vnuk rozvedený, u ní malý [REDAKCE] přespal tak třikrát. On k ní chtěl, ale [REDAKCE] [REDAKCE] nechtěla, aby u ní přespal. Dále svědkyně popsala špatné vztahy, které měla s [REDAKCE] [REDAKCE] Když byl u ní [REDAKCE] na návštěvě, nechtěl jíst před svým tátou. Svěřil se, že kdyby to viděl táta, tak by to řekl [REDAKCE] a ona by mu vynadala. Tohle začalo tak před 2 lety. Potom, když se jednou koupal, najednou [REDAKCE] vyskočil a ukázal dlaní pod krkem, jakoby říznutí. Řekl "takhle mi to udělala [REDAKCE] nožem a byl ostřej". Tak to zavolala jeho matce. Jeho matka jí naznačila, že s [REDAKCE] už před tím byla u psychologa na vyšetření a že je tam náznak pedofilie, což jí zarazilo, že to není možné, [REDAKCE] nic jiného neříkal. Když přijeli za 14 dní vnuk s malým [REDAKCE] tak [REDAKCE] byl zaražený. Sedl si na stoličku a mlčel. Zeptala se jeho táty, co mu je, a on jí řekl, ať se [REDAKCE] sama zeptá. Vnuk pak řekl [REDAKCE] aby řekl, jak to bylo, že si to vymyslel, aby řekl, jak to bylo s tím nožem. [REDAKCE] potichu řekl, že si to nevymyslel. Pak ale, aby vyhověl tátovi, řekl nahlas, že si to vymyslel. Pak se ho ptala, jak to teda bylo. On řekl, že si to nevymyslel, protože mu babi (matka druhého manžela paní [REDAKCE] řekla, že kdyby lhal, tak by maminku zavřeli do vězení, a on že nechce, aby jí zavřeli. Jednou pro [REDAKCE] přijel jeho táta s [REDAKCE] že si jedou pro [REDAKCE] a co si vlastně [REDAKCE] dovolila ho tam dát, že má být v [REDAKCE] [REDAKCE] začal plakat, že nepojede, že chce u ní zůstat. Tak svědkyně řekla, že pojede s ním. Dorazili do

██████ byla tam i ██████ převlékla se do fialových šatů, nic jiného neměla. ██████ o nich mluvil, že jsou latexové. Za 14 dní u ní ██████ byl, rozpovídal se. Řekl, že ho ██████ svázala lepenkou k židli, ruce i nohy a pusu taky, bolely ho ruce, ani nemohl plakat. Potom ještě povídal, že ho zavřela do komory, plakal, chtělo se mu čůrat, čůral i na zem. Chtělo se mu kakat, tak se pokakal. ██████ mu potom otevřela, vzala tátovo tričko a řekla mu, ať to uklidí. Taky řekl, že ho přivázala na postel, ruce i nohy, dala mu na hlavu takovou masku a zalepila pusu. Taky mu strčila něco do zadku, strašně to bolelo. Tlačil, až se pokakal. Říkal, že ██████ má všechny ty věci pod postelí, tam je taková velká truhla. Tu tam svědkyně sama viděla. ██████ ještě říkal, že ██████ mu řekla, že někam pojedou, že si musel vlézt dozadu na sedačky, měl jet sám s ██████ pak zastavila. Pak mu řekla, aby si přešel dopředu, dala mu provázek okolo krku, škrtila ho. Pak mu řekla "vlez si sem", jak je palubní deska, tam dolů. ██████ tam seděla, on si tam musel vlézt a ██████ mu řekla "lízej". Svědkyně řekla, že to budou muset říct doktorům nebo policistům. On řekl, že to chce říct radši policistům, ale nechce, aby maminku zavřeli. Taky říkal, že ho ještě zavřela dolů do sklepa, kde strašně brečel a křičel, tak ho pustila, to bylo ale v jiný den. Taky říkal, že ty latexové šaty jsou tak hnusné a ██████ je tak hnusná a tlustá, když se na něj mačká. Potom, co jí to ██████ řekl, tak druhý den to řekla ██████ matce, shodly se, že to řeknou na kriminálce. Od té doby není s pravnukem v kontaktu. Jejich (rodinné) vztahy jsou nyní na ostří nože. Posléze si svědkyně vzpomněla, že jí ještě malý říkal, že mu ██████ dávala "boxy" do žaludku, že ho to bolelo, někdy i zvracel. Říkal, že to měl říkat ještě nějakému kamarádovi. Poškozený se svědkyni svěřil s tím, že obžalované jednou počůral troubu.

26. V hlavním líčení svědkyně vypovídala v podstatných bodech shodně jako v přípravném řízení. Po přečtení protokolu o výpovědi z přípravného řízení potvrdila její správnost s tím, že na některé věci si u soudu nevzpoměla (např. na poškozeným počůranou troubu).
27. Soud již v hlavním líčení předcházejícím zrušení věci jako nadbytečný zamítl návrh obhajoby na vypracování znaleckého posudku stran věrohodnosti výpovědi svědkyně ██████ která podle obhajoby byla tím, kdo svým trestním oznámením inicioval zahájení úkonů trestního řízení proti obžalované. Podle obhajoby v řízení před soudem vyvstaly důvodné pochybnosti o věrohodnosti některých jejích tvrzení a navíc svědkyně mohla poškozeným manipulovat proti obžalované co do obsahu výpovědi. Soud tento návrh zamítl jako nadbytečný, neboť svědkyně ██████ není svědkyní, která by obžalovanou svou výpovědí přímo usvědčovala z žalovaného jednání, a i kdyby tudíž teoreticky znalec dospěl k závěru, že u svědkyně jsou přítomny sklony k manipulaci, neznamenalo by to ještě nevěrohodnost usvědčující výpovědi samotného nezletilého poškozeného.
28. Na základě příkazu Okresního soudu Plzeň-sever byla dne 29. 6. 2020 provedena **domovní prohlídka** v bydlíšti ██████ ██████ v ██████ ██████ č.p. ██████ Při prohlídce byly zajištěny notebook zn. Lenovo G570, externí disk, flashdisky, různé erotické pomůcky (škrabošky, vibrátor, anální kolík, pouta, černý provaz - předměty byly uloženy v truhle v ložnici), mobilní telefony Sony Ericsson, Nokia 6267, kamery, tablet Lenovo, DVD a CD. Současně byly provedeny i prohlídky jiných prostor a pozemků - vozidla Opel Astra, RZ: ██████, provozovatele ██████ ██████ (zde byl nalezen další flash disk a paměťová karta), vozidla Suzuki Splash, RZ: ██████, majitelky ██████ ██████ (zajištěn další flash disk) a vozidla Dacia Duster, RZ: ██████, majitele ██████ ██████ (žádné věci). ██████ ██████ zároveň vydala dne 29. 6. 2020 svůj mobilní telefon zn. Huawei Y6P.
29. K zajištěné výpočetní technice a datovým nosičům bylo zpracováno **odborné vyjádření z kriminalistiky, odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat**. V tabletu Lenovo byla mezi soubory nalezena fotografie ██████ ██████ s obnaženým levým prsem, kdy v náručí drží nezhl. chlapce. V mobilním telefonu Huawei, který obžalovaná vydala, byly fotografie a) nezhl. chlapce zabaleného do černého pytle až ke krku s černou páskou na očích, b) fotografie detailu hlavy nezhl. chlapce s černou páskou přes oči a s kuličkou spojenou provázkem s dalšími kuličkami v ústech, c) fotografie nezhl. chlapce v pytlí černé barvy a s černou plynovou maskou na hlavě, d)

erotické fotografie s tematikou BDSM.

30. Erotické pomůcky, zajištěné při domovní prohlídce jako stopy, byly podrobeny genetickému zkoumání. Ze závěrů **znaleckého posudku z kriminalistiky, odvětví genetiky**, který byl za souhlasu stran se podle § 211 odst. 5 trestního řádu v hlavním líčení čten, vyplývá, že byla zjištěna shoda mezi DNA profilem z těchto stop a DNA profilem obžalované. Shoda s DNA profilem nezl. [REDAKCE] byla (tam, kde bylo možné porovnání) vyloučena. Byla sice doplňkově provedena i analýza v rámci kitu Yfiler Plus a takto byly prokázány zčásti shody Y haplotypu nezl. [REDAKCE] na některých stopách, avšak k tomuto nutno poznamenat, že stejný Y haplotyp mají i všichni pokrevní příbuzní v mužské linii (děd - otec - syn - bratři). V daném případě to znamená, že stopa DNA profilu mohla být zanechána i otcem poškozeného (který byl partnerem obžalované).
31. K nezletilému byla opatřena **zpráva OSPOD** [REDAKCE]. Ze zprávy ze dne 25. 6. 2020 je zřejmé, že mezi rodiči nezletilého byly spory o jeho výchovu, opakovaně se vyskytly problémy ohledně styku s dítětem. Otec měl výhrady k péči matky, do její výchovy a výživy byl svěřen, v péči matky ovšem nebyly ze strany OSPOD shledány žádné závažné nedostatky. Matka poukazovala na to, že ji otec stále sleduje, doma měli i kamery, byla stále pod jeho dohledem. Jinak neměl OSPOD důvod rodinu řešit. Ke zprávě jsou přiložena příslušná rozhodnutí soudu o výchově a výživě. Z dodatečných zpráv ze dne 6. 10. 2020 a 16. 2. 2021 je zřejmé, že při dalším šetření u matky byla domácnost shledána v naprostém pořádku. Otce poškozeného a jeho partnerku paní [REDAKCE] se ani přes opakované pokusy nepodařilo zastihnout. Matka se s dětmi a partnerem z [REDAKCE] přestěhovali do [REDAKCE] v souvislosti s tím nezletilý od [REDAKCE] 2020 změnil školu. Je přiložena též zpráva ze Základní školy [REDAKCE], poškozený zde byl bezproblémovým žákem.
32. K nezletilému byly dále opatřeny **zprávy z psychiatrické nemocnice**. Podle zprávy ze dne [REDAKCE] 2020 byl u nich nezletilý v ambulanci celkem 2x ([REDAKCE] 2017 a [REDAKCE] 2017) na základě doporučení praktické lékařky (počurávání, pokálení se u otce). Vyšetření prováděla Mgr. [REDAKCE]. Dítě na vyšetření přišlo v doprovodu obou rodičů, nebyly zjištěny žádné údaje o možném zneužívání či týrání. Matka při vyšetření dne [REDAKCE] 2017 uváděla, že dítě nechce k otci na návštěvy poslední měsíc jezdit. Při další návštěvě dne [REDAKCE] 2017 nebyly zjištěny další případy pomočování a pokálení se. Dne [REDAKCE] 2020 na žádost matky poškozeného vyšetřil PaedDr. PhDr. [REDAKCE] PhD. Vyšetření mělo ale jen informativní charakter k navázání kontaktu a zjištění jeho mentální vyspělosti. Ze záznamů psychologa vyplývá, že informace o možném zneužívání získal psycholog od matky. Podle lékařské zprávy Nemocnice [REDAKCE] nezletilý dne [REDAKCE] 2020 nevykazoval žádné známky zranění či týrání.
33. Na základě provedených důkazů byla ze skutkových zjištění vypuštěna pasáž o přikládání poškozeného k prsu obžalované, neboť takové jednání nebylo prokázáno. Naopak bylo prokázáno, že na fotografii z čl. 366 nešlo o poškozeného, nýbrž o jeho polorodého bratra [REDAKCE] nar. [REDAKCE] (viz výpis čl. 547). S ohledem na část označení fotografie ([REDAKCE]) lze učinit závěr, že byla pořízena 30. 5. 2020 a synu [REDAKCE] tak na fotografii byly cca 4 roky a 1 měsíc, což je nepochybně věk, ve kterém lze ještě považovat kojení vlastní matkou za běžné, resp. nelze spatřovat v kojení čtyřletého dítěte nic patologického. Hoch se navíc na snímku usmívá a je zřejmé, že mu zachycená situace není proti vůli. Původní identifikaci hochů na fotografiích nalezených v telefonu a tabletu provedli policisté vyšetřující případ na základě svého subjektivního posouzení. Soud však vycházel z identifikace nejbližších rodinných příslušníků obou chlapců, tj. společného otce a obou matek. Tyto osoby se přitom shodly na tom, že na čl. 366 je [REDAKCE] a na čl. 367-9 [REDAKCE].
34. Při vymezení počátku závadového jednání obžalované soud vycházel z toho, že první potíže a odmítání kontaktu s otcem se podle zpráv PN [REDAKCE] začaly objevovat v roce 2017. Konec jednání byl vymezen datem poslední návštěvy nezletilého u otce. Vymezení přesných dnů, kdy k

jednání došlo, není s ohledem na delší dobu páchání činu možné.

35. Na základě fotografií zajištěných v mobilním telefonu obžalované, potažmo na základě vyjádření samotné obžalované má soud za bezpečně prokázané, že obžalovaná nezletilému poškozenému lepicí páskou zalepila oči, zabalila ho do černého gumového pytle, do pusy mu dala tzv. Venušiny kuličky a na hlavu nasadila plynovou masku. Obsah fotografií a vyjádření obžalované koresponduje s výpovědí nezletilého poškozeného co do popisu této části jednání obžalované s tou výjimkou, že neviděl, že by ho obžalovaná fotografovala, což je pochopitelné, neboť fotografie podle jejich obsahu zákonitě musely vzniknout až v době, kdy měl poškozený páskou zalepené oči a fotografování tudíž vidět nemohl. Soud nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi nezletilého poškozeného v tom, že došlo i k dalšímu jím zmíněnému jednání popsanému ve výroku tohoto rozsudku, byť o něm neexistuje fotodokumentace. Je zjevné, že obžalovaná zaujala takový přístup k věci, že připouští pouze to, co popřít dost dobře nejde s ohledem na zajištěné fotografie. Z vyjádření obžalované ze dne 9. 9. 2021 nicméně plyne, že s nezletilým poškozeným měla výchovné problémy, které řešila i za použití zcela nevhodných trestů. Obžalovaná se hájí tím, že poškozeného nechtěla bít, z čehož lze dovodit, že znehybnění v pytli, zalepení očí páskou, nasazení plynové masky apod. nepovažuje na rozdíl od soudu za fyzický trest. Pokud ale již jednou obžalovaná přistoupila k výše popsaným fyzickým trestům, nemá soud důvodu nevěřit poškozenému, že došlo i k trestům dalším v podobě zavírání do kumbálu, sprchování studenou vodou či překonání odporu poškozeného k jídlu násilným krmením. Stejně tak s ohledem na stupeň psychosexuálního vývoje poškozeného má soud ve shodě se znalkyní PhDr. [REDAKCE] za to, že by poškozený ve věku [REDAKCE] (kdy podal výpovědi) nebyl sám schopen vyfabulovat tak komplikované jednání, k jakému mělo dojít ve vozidle, či svázání a strkání neznámého předmětu do análního otvoru.
36. Obžalovaná je tedy usvědčována výpovědí poškozeného nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] I podle doplněných závěrů znalkyně z psychologie Dr. [REDAKCE] je specifická věrohodnost poškozeného uspokojivá, jeho tvrzení mohou být částečně nepřesná, z psychologického hlediska se ale nejeví jako nevěrohodná. Poškozený má navíc dle znalkyně psychické následky typické pro týrání. Je logické, že za situace, kdy poškozený podle posudku i podle své výpovědi má na straně jedné svého otce rád, ale zároveň na straně druhé nechťel jezdit k němu na víkendy, musel důvod odmítání spočívat právě v osobě tehdejší otcovy partnerky a jejím chování vůči poškozenému. Averse k pobytu u otce (vč. počůrávání a pokakávání se) vyústila v návštěvy poškozeného u psychiatra a psychologa. Pokud by snad chtěl poškozený přitížit obžalované, nedává logiku to, aby do části jednání (odehrávajícího se v motorovém vozidle) zapojil i přítomnost otce. Poškozený opakovaně popsal na policii i před prababičkou závadové jednání obžalované. Jde o opakující se tvrzení, zčásti potvrzené i nálezem zmíněných fotografií v telefonu a nálezem erotických pomůcek v truhle, o níž mluvil poškozený. Znalkyně Dr. [REDAKCE] přitom negovala možnost, že by výpověď posuzovaného mohla být někým ovlivněna, neboť by si to posuzovaný v tomto rozsahu a s takovou přesností nezapamatoval. Stejně tak znalkyně negovala možnost, že by některé praktiky, které mohl posuzovaný vidět u dospělých, projektoval do sebe, protože pak by nebyl schopen doplnit detaily či zodpovědět verifikační otázku.
37. Obžalovaná postavila svou obhajobu na znevěrohodnění výpovědi poškozeného na základě posudku Dr. [REDAKCE] K tomuto posudku má však soud řadu výhrad, z nichž nejvýznamnější je absence osobního pohovoru s vyšetřovaným. Sama znalkyně při výslechu uvedla, že když vyšetřovaného nevidí, „je hrozně složité udělat posudek“, přičemž kdyby dítě viděla přímo, tak je to o něčem jiném. V důsledku této absence osobního vyšetření nemohla odpovědět na řadu zásadních otázek obhajoby, mj. jakou měrou se mohly promítnout případné sexuální aktivity dospělých, které mohl nezletilý vidět, do jeho výpovědi, či jakým způsobem hodnotí věrohodnost nezletilého poškozeného. Sama posudek bez osobní explorační vyšetření vytvořila teprve podruhé z asi 300 posudků, které podala. Dále vypovídací hodnotu posudku snižuje absence kompletních podkladů, zejména DVD s prvotním výsledkem poškozeného ze dne 1. 7. 2020. Tato absence totiž mj. způsobila, že znalkyně považuje některé dotazy policejní komisařky z výslechu dne 13. 11. 2020

za návodné, ačkoli navazují na předchozí výpověď poškozeného z 1. 7. 2020 a tuto výpověď rozvíjejí. Jak navíc znalkyně sama připustila, posuzování případné návodnosti otázek znalci vůbec nepřísluší. Podle soudu znalci nepřísluší ani hodnocení důkazů, které je výhradní doménou právě soudu. Znalkyně přitom v posudku opakovaně uvádí, že „poškozený nemluví shodně se spisovou dokumentací“, aniž by blíže uvedla, co tím konkrétně myslí. Nicméně z textu závěrů posudku lze dovodit, že znalkyně vychází z obsahu procesně nepoužitelných podaných vysvětlení obžalované a otce poškozeného, neboť ti po zahájení trestního stíhání již nevypovídali, resp. vypovídali až u soudu, avšak to bylo až po vypracování posudku. To souvisí i s další výhradou soudu k posudku, a sice naprostou absencí jeho zadání. To znalkyně doplnila ve svém výsledku tak, že „měla prostudovat spisovou dokumentaci a obsah DVD a napsat k tomu vyjádření, jak to vidí ona“. Zde soud spatřuje určitou tendenčnost posudku ve prospěch obžalované. Tato tendenčnost se prakticky projevila v závěru znalkyně o tom, že zdravý vývoj poškozeného poškozuje pouze „účastnění sexuálními praktikám BDSM otce s obžalovanou“ a „kontakt se sexuálními pomůckami“. Znalkyně tak v posudku zcela pomíjí být jen teoretickou možností, že by zdravý vývoj poškozeného mohl být poškozen žalovaným jednáním ze strany obžalované.

38. Soud přitom vzal v potaz i znalecké zaměření obou znalkyň. PhDr. [REDAKCE] je znalkyní v oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací - problematika vztahů a rodiny, zatímco PhDr. [REDAKCE] je znalkyní v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie a dětská klinická psychologie. Právě specializace Dr. [REDAKCE] na dětské pacienty z ní činí podle soudu znalce nejpovolanejšího v otázce posouzení věrohodnosti poškozeného, kterému bylo v době vyšetření teprve [REDAKCE] let. Takový věk u poškozených obecně vyžaduje specifický přístup jak při výsledku, tak i při hodnocení takového výsledku. Jak sama znalkyně [REDAKCE] v rozboru svého posudku uvádí, „paní komisařka hezky, pomalu, nenásilně s citem podává nezletilému otázky“. Při hodnocení odpovědi nezletilého v „rozboru a posouzení DVD s výsledkem poškozeného“ ale znalkyně dochází k závěru o snížené věrohodnosti pokaždé, když poškozený odpoví, že neví nebo si něco nepamatuje (v 22 případech z 27). Ve 3 případech z 27 znalkyně označuje konkrétní odpověď poškozeného za sníženě věrohodnou z důvodu vnitřních rozporů resp. nelogičnosti odpovědi. Např. poškozený popisuje barvu lan, kterými byl spoután, ačkoli zároveň říká, že měl zalepené oči. Znalkyně ale přehlíží to, že poškozený barvu lan mohl dovodit z toho, že obžalovaná použila lana, která se v místnosti nacházela dlouhodobě, a měl možnost je pozorovat v době, kdy oči zalepené neměl. Jinde znalkyně spatřuje nelogičnost v tom, že jednou poškozený odpověděl, že neví, co bylo v truhle, zatímco po chvíli uvedl, že v truhle jsou „gumové věci“. Znalkyně ale přehlíží, že poškozený prvou odpověď (že neví, co bylo v truhle) doplnil douškou, že nahlížení do truhly má zakázané. Poškozený tedy evidentně poprvé odpověděl tak, aby se nepřišlo na to, že otcův zákaz porušil a do truhly se podíval. Takové jednání soud považuje za zcela přiměřené věku a rozhodně z něho nedovozuje nevěrohodnost poškozeného. V 1 případě z 27 znalkyně označuje konkrétní odpověď poškozeného za sníženě věrohodnou z důvodu delšího přemýšlení poškozeného před odpovědí na otázku, kde byl, když viděl určitou událost. Též v 1 případě z 27 znalkyně označuje konkrétní odpověď poškozeného za sníženě věrohodnou z důvodu podání nejednoznačné odpovědi (truhla byla odemčená, někdy odemčená). Takové hodnocení výpovědi poškozeného by snad mohlo obstát u dospělého s průměrným a vyšším intelektem, ale rozhodně ne u [REDAKCE] dítěte.
39. Ze všech shora uvedených důvodů soud hodnotil posudek Dr. [REDAKCE] jako posudek, jehož vypovídací hodnota ani zdaleka nedosahuje hodnoty a kvality posudku Dr. [REDAKCE] a nemůže jej v žádném případě vyvrátit. V návaznosti na tento závěr soud zamítl jako nadbytečný návrh obhajoby na vypracování znaleckého posudku ohledně věrohodnosti poškozeného Dr. [REDAKCE] neboť i dalším znaleckým zkoumáním by mohlo dojít k druhotné viktimizaci poškozeného. Tzn. že argumentace soudu ve vztahu k navrženému znaleckému zkoumání poškozeného Dr. [REDAKCE] (vč. osobního vyšetření) je shodná jako v odst. 16-17. Pokud soud došel k závěru, že posudek Dr. [REDAKCE] není způsobilý vyvrátit posudek Dr. [REDAKCE] logicky musel dojít i k závěru, že mezi posudky stran věrohodnosti nezletilého poškozeného neexistují takové

rozpory, které by bylo třeba odstranit vypracováním revizního znaleckého posudku ústavního a proto i návrh na revizní znalecký posudek jako nadbytečný zamítl.

40. V hlavním líčení po zrušení věci obžalovaná doplnila svou výpověď mj. v tom směru, že poškozenému aplikovala čípky kvůli nesnášenlivosti sirupu a že poškozeného myla. Tím se zjevně snažila jako zákonem akceptovatelné vysvětlit své jednání, které poškozený popsal jako zavádění neznámých předmětů do análního otvoru či osahávání na penisu. V tomto směru však obhajoba obžalované nemůže obstát, jednak proto, že s ním přišla až v době, kdy zjevně v odvolacím řízení neuspěla předchozí její obhajoba spočívající v znevěrohodnění výpovědi poškozeného pomocí znaleckého posudku Dr. [REDAKCE] ačkoli obžalované nic nebránilo tuto skutečnost uvést již dříve. Zejména ale tato obhajoba nemůže obstát proto, že z výpovědi poškozeného plyne, že obžalovaná mu „sahala na pindíka“ nikoli v koupelně při mytí (což by mohlo být jednáním akceptovatelným), nýbrž na posteli, a k bolestivému strkání „něčeho do zadečku“ došlo v době, kdy měl zalepené oči, a proto neví, co mu tam obžalovaná strkala.
41. Co se týče koncepce popisu skutku, pak byl soud vázán právními názory odvolacího soudu vyjádřenými ve zrušujícím usnesení ze dne 27. 10. 2022 o tom, že již v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni ze 2. 3. 2021 byla zvolena koncepce uvedeného trestného činu a skutku zcela nedostačující, nesprávná a neodůvodněná (odst. 11) a dále, že takto vymezený skutek nemůže v žádném případě obstát jako právně kvalifikovatelný v jednočinném souběhu uvedených dvou trestných činů (odst. 13). Oproti předchozím dvěma rozsudkům proto soud v popisu skutku rozdělil jednání obžalované na dva skutky tak, aby bylo jasně odděleno jednání, které má sexuální podtext a které nikoliv.
42. Co se týče skutku pod bodem 1), pak tento zahrnuje jednání bez sexuálního podtextu. Oproti obžalobě z něj soud vypustil jednání spočívající v tom, že obžalovaná v jednom případě násilím nutila poškozeného jíst tím, že poškozenému nacípala do úst párek a v jiném případě jej při mytí polévala studenou vodou, neboť lze akceptovat názor odvolacího soudu (odst. 18 zrušujícího usnesení z 27. 10. 2022), že tato jednání sama o sobě mohou představovat nevhodné či nepřiměřené výchovné postupy či jednání, které by bylo možno kvalifikovat spíše jako přestupkové. Za jednání se sexuálním podtextem nepovažuje soud vkládání tzv. Venušinych kuliček do úst poškozeného. V případě tzv. Venušinych kuliček jde sice o jasnou erotickou pomůcku, avšak určenou primárně pro užití v ženském vnitřním genitálu, event. pro anální užití. Pokud byla užita v ústech, fungovala v podstatě jako roubík, a proto soud toto jednání neshledal sexuálně motivovaným.
43. Co se týče **právní kvalifikace** jednání popsaného **pod bodem 1)**, pak ho soud považuje za pokračující přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaná jiného (poškozeného) násilím nutila, aby něco konal (uklidil po sobě exkrementy), resp. aby něco strpěl (zavírání do malé místnosti bez oken, zalepení úst a očí lepicí páskou, přivázání lanem k posteli).
44. Pojem násilí v zákoně výslovně definován není, ale soudní praxe za něj považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu. V teorii se rozlišuje pojem násilí ve dvou formách, a to násilí ve formě vis absoluta, které zcela vylučuje jiné než požadované chování oběti a složka vůle u oběti zcela chybí, a násilí ve formě vis compulsiva, které nemá za cíl zcela vyřadit vůli oběti, ale působí na její psychiku s cílem přinutit ji, aby se podrobila nátlaku, který však není neodolatelný, a proto se složka vůle u oběti projevuje, ale je ovlivněna prováděným násilím. Pro naplnění znaku násilí současně není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud musela být pachateli v konkrétní situaci její nevole s jeho jednáním zjevná. Možnosti adekvátní obrany je vždy nutno posuzovat podle dispozic poškozeného a podle aktuální situace. V daném případě měla obžalovaná jasnou váhovou a silovou převahu, kterou přetavila ve znehybnění poškozeného (zavřením dveří kumbálu, bolestivým přivázáním rukou a nohou k posteli, zabalením do černého gumového pytle, ze kterého se nemohl sám vymanit, nasazením plynové masky, kterou nemohl sám sejmut s

ohledem na zároveň znehybněné ruce).

45. Co se týče motivace jednání, pak sama obžalovaná uvedla, že šlo o formu trestu, když si (v době nepřítomnosti otce poškozeného) nevěděla s poškozeným rady, a nechtěla ho bít. To vyjádřil soud v popisu skutku větou, že obžalovaná tak činila úmyslu získat u nezletilého respekt, a donutit jej, aby ji poslouchal v době nepřítomnosti jeho otce.
46. Odvolací soud se ve zrušujícím usnesení (odst. 14) nalézacímu soudu vytkl, že jednání popsané ve skutkové části výroku rozsudku již samo o sobě musí v dostatečné míře vyjadřovat stupeň společenské škodlivosti, neboť trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje odpovědnost podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku), přičemž zároveň uvedl, že tento zákonný požadavek za jistých okolností může naplnit jednání popsané pod druhou a třetí odrážkou, tedy jednání, podle kterého obžalovaná „v jednom případě lepící páskou poškozenému zalepila oči i pusy a lanem mu přivázala ruce a nohy k posteli až ho to bolelo“ a jednání, kdy obžalovaná „v jednom případě ho zabalila do černého gumového pytle, do pusy mu dala tzv. Venušiny kuličky a na hlavu mu dala plynovou masku“, neboť tato jednání již na první pohled naznačují jeho společenskou škodlivost.
47. Naopak podle odst. 15 zrušujícího usnesení jednání obžalované popsané za první odrážkou, tedy že „v přesně nezjištěném počtu případů obžalovaná zavřela poškozeného do kumbálu a nechala ho tam, aby se pokakal a počůral, výkaly a moč ho pak donutila po sobě uklidit“, nijak společenskou škodlivost ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku nevyjadřuje. Podle odst. 16 zrušujícího usnesení jednání uvedené pod první odrážkou je jisté z výchovného hlediska nepřipustné, avšak soud prvního stupně musí jasně vysvětlit, proč tomuto jednání ze strany obžalované přisuzuje trestně právní relevanci, a to s ohledem na jeho prokázanou četnost, okolnosti, za kterých k tomu jednání mělo dojít či docházet a jeho intenzitu.
48. K tomu nalézací soud považuje za nutné v první řadě uvést, že u tohoto jednání odvolací soud ve svém usnesení ze dne 27. 10. 2022 opakovaně (odst. 2 a 15) nepřesně uvedl znění rozsudku soudu I. stupně, kdy správnou spojku „až“ zaměnil za spojku „aby“, čímž došlo k určitému významovému posunu, neboť spojka „aby“ spíše evokuje situaci, kdy poškozený projevil potřebu močit či defekovat a v souvislosti s tím byl pro vykonání potřeby nasměrován namísto na WC do kumbálu. Spojka „až“ podle nalézacího soudu vyjadřuje naopak tu skutečnost, že nešlo o marginální krátkodobé zavření poškozeného do kumbálu, nýbrž o zavření trvající déle. Minimálně pak zavření v kumbálu trvalo déle, než je délka doby, kterou poškozený potřeboval k pravidelnému močení. Obžalovaná mu tak znemožnila důstojné vykonání jedné z nejzákladnějších lidských potřeb, resp. následně poškozený musel zůstat neumytý s exkrementy zavřený v kumbálu, což je jednak ponižující, jednak nehygienické. Podle plánu bytu na č.l. 247 a podle fotografie č. 14 na č.l. 254 spisu je zřejmé, že tzv. kumbál je místnost nemající okno ani topení, plošně velmi malá (1 x 1,6m), kdy podlaha je z velké části zaplněna rozličnými předměty a neumožňovala tak poškozenému si sednout či lehnout na židli či postel. Neumožňovala mu ani vykonat v případě potřeby malou či velkou potřebu. Tuto místnost nemohl sám opustit (podle poškozeného říkal obžalované, že se mu chce kakat/čůrat, ale ona ho stejně nepustila na záchod). Pokud navíc poškozeného v době zavření v kumbálu postihla potřeba močit, hrozilo (s ohledem na množství zásuvek a prodlužovacích kabelů umístěných i nízko nad podlahou) nebezpečí, že může (z neznalosti fyziky plynoucí z jeho nízkého věku) proud moči směřovat právě do elektrické zásuvky, čímž mohlo dojít k zásahu elektrickým proudem a k zcela fatálním následkům. I proto, že nešlo v případě zavření do kumbálu o jednání ojedinělé, považuje ho soud za natolik společensky škodlivé, že nepostačuje odpovědnost podle jiného právního předpisu (např. přestupku).
49. Co se týče **skutku pod bodem 2)**, pak tento zahrnuje jednání se sexuálním podtextem - osahávání poškozeného na přirození, zavádění neznámých předmětů do análního otvoru a orální uspokojování obžalované poškozeným. Právě za pokus o orální pohlavní styk považuje soud

jednání, které poškozený popsal tak, že v autě seděl dole u spolujezdce (tj. na podlaze a nikoli na sedačce) s rukama svázanýma vzadu za tělem, škrcený na krku a se zalepenýma očima, zatímco obžalovaná seděla na sedačce (tj. s klínem na úrovni jeho obličeje), přičemž v této poloze dostal pokyn lízat něco, co cítil. Příkaz ale nesplnil, tj. neolíznul věc, kterou neviděl. Byť poškozený nebyl schopen vzhledem k nízkému věku a zavázaným očím přesněji popsat, co se dělo, z popisu pozic těla svého a obžalované nelze učinit jiný logický závěr, než že měl obžalovanou lízat na dolní polovině těla, neboť nepopisoval, že by slyšel či cítil přesun obžalované na jiné místo ve voze či ven z vozu, a pouze obžalovaná tak byla v jeho bezprostřední blízkosti, která umožňovala dosah jeho jazyka. To, co měl lízat, považuje soud za zevní genitál obžalované, mj. proto, že poškozený popsal, že to, co měl lízat, cítil, ale nedokázal tento pach/vůni přirovnat k ničemu jemu známému, což je logické, neboť vzhledem ke svému věku a absenci sexuálních zkušeností tento pach/vůni znát nemohl. Zevní genitál je přitom nepochybně místem vydávajícím specifický pach/vůni (na rozdíl od stehen, lýtek či břicha).

50. Jednání obžalované popsané pod bodem 2) soud právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (odrážka první a druhá), dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (odrážka třetí), neboť obžalovaná jiného (poškozeného) násilím donutila k pohlavnímu styku, čin spáchala způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let, resp. její jednání k dokonání takového činu směřovalo.
51. Objektem trestného činu znásilnění je právo na svobodné rozhodnutí o vlastním pohlavním životě. Předmětem útoku může být jak žena, tak muž. Nezávisí na věku znásilňované osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě útlého věku. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutí k pohlavnímu styku (§ 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku) nebo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti (§ 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku). Za pohlavní styk se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Realizace pohlavního styku je možná jednak souloží (spojením pohlavních orgánů), jednak jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Souloží naroveň jsou kladeny i tzv. orální pohlavní styk, tj. vkládání penisu do úst, či zasunování pohlavního údu do konečníku (anální styk). Soudní praxe se přiklonila k tomu, že za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží jsou považovány i případy zasunování prstů, či jiných předmětů simulujících pohlavní úd do vagíny (u žen) či do konečníku (u obou pohlaví). Znak kvalifikované skutkové podstaty (§ 185 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku) spočívající ve spáchání činu na dítěti, byl taktéž naplněn, neboť ve smyslu § 126 trestního zákoníku je dítětem osoba mladší 18 let. Byl-li trestný čin znásilnění spáchán na dítěti mladším patnácti let, pak byla naplněna i kvalifikovaná skutková podstata podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Poškozený byl v době činu výrazně mladší patnácti let, což obžalovaná dobře věděla.
52. Důsledkem použití násilí ze strany pachatele je donucení poškozené osoby k souloží nebo jinému pohlavnímu styku srovnatelnému se souloží. Donucení je přitom chápáno jako překonání vážně míněného odporu poškozeného nebo jeho podlehnutí při zjištění beznadějnosti kladení odporu s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí či jiné těžké újmy nedal žádnou možnost adekvátní odpor projevit. Jde tedy o stav, kdy poškozený po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího odporu pro svoji vyčerpanost či zřejmou beznadějnost. Pokud jde o samotný projev násilí ve smyslu § 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, ten v zákoně výslovně definován není. Soudní praxe za něj považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. V teorii se rozlišuje pojem násilí ve dvou formách, a to násilí ve formě vis absoluta, které zcela vylučuje jiné než požadované chování oběti a složka vůle u oběti zcela chybí, a násilí ve formě vis compulsiva, které nemá za cíl zcela vyřadit vůli oběti, ale působí na její psychiku s cílem přinutit ji, aby se podrobila nátlaku, který však není neodolatelný, a proto se složka vůle u oběti projevuje, ale je

ovlivněna prováděným násilím. Násilí je přitom naplněno i takovým jednáním pachatele, které spočívá kupříkladu v zalehnutí poškozené osoby, držení jejích rukou a překonávání jejího odporu spočívajícího v odstrkávání pachatele rukama, nebo třeba v kopání pachatele, úhybnými manévry poškozené osoby apod. Pro naplnění znaku násilí současně není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud musela být pachateli v konkrétní situaci její nevole s jeho jednáním zjevná. Možnosti adekvátní obrany je vždy nutno posuzovat podle dispozic poškozeného a podle aktuální situace. K naplnění znaku násilí u trestného činu znásilnění, ke kterému došlo mezi osobami v rodinném poměru (macecha - nevlastní syn), resp. v poměru obdobném rodinnému, jehož důsledkem je jistý stav závislosti oběti na pachateli, tak postačuje i menší forma odporu.

53. Osahávání na penisu, zasouvání předmětu do análního otvoru i orální uspokojování obžalované poškozeným je možno považovat za pohlavní styk (§ 185 odst. 1 trestního zákoníku), přičemž zasouvání věcí do análního otvoru je pohlavní styk obdobný souloži (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Znak násilí byl v daném případě naplněn překonáním odporu poškozeného, kterému obžalovaná svázala ruce za tělem a zalepila mu oči. U osahávání na penisu a u zasouvání předmětu do análního otvoru došlo k dokonání trestného činu, zatímco žádost o orální uspokojení obžalované dospěla toliko do stadia pokusu.
54. Výše uvedené jednání soud považuje za jednání učiněné v úmyslu uspokojit pohlavní pud i přesto, že u obžalované nebyla zjištěna znaleckým zkoumáním žádná forenzně významná duševní porucha či choroba a ani parafilie (sexuální preference nedospělých objektů) a ani poškozený se nezmínil o tom, že by obžalovaná při tomto jednání např. sama masturbovala apod. Pokud by soud na takový postoj přistoupil a jednání obžalované nepovažoval za jednání učiněné v úmyslu uspokojit pohlavní pud, znamenalo by to, že by obecně nebylo možno nikdy uznat vinným trestným činem znásilnění pachatele, který by dítě nepenetroval, ale „pouze“ osahával na genitáliích či dítěti zasouval prsty či předměty do pochvy či análního otvoru, pokud by u něho nebyla zjištěna parafilie (což je zjev velmi řídký, neboť ve většině podobných případů jde o tzv. náhražkové jednání), pachatel by sexuální motiv popíral a oběť by nepopsala (byť kvůli např. zavázaným očím) žádnou skutečnost, ze které by šlo usuzovat na to, že šlo o uspokojování pohlavního pudu pachatele (např. současnou masturbaci).
55. K **osobě obžalované** bylo zjištěno, že v opisu rejstříku trestů ani v evidenci přestupků nemá žádný záznam. Svým zaměstnavatelem je po pracovní stránce hodnocena pozitivně.
56. Při ukládání **trestu** vycházel soud z toho, že se obžalovaná dopustila více trestných činů a proto ukládal úhrnný trest a to podle ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, vztahujícího se na nejprísněji trestný čin ze sbíhajících se činů. Toto ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Obžalované ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku polehčuje to, že před spácháním činu vedla řádný život. Naopak jí přitěžuje ve smyslu § 42 trestního zákoníku to, že se dopustila více trestných činů (písm. n), že využila závislosti poškozeného na ní jako na osobě, která o něho měla pečovat jako partnerka biologického otce (písm. d) a že čin páchala po delší dobu (písm. m). Naopak soud nehodnotil jako přitěžující okolnost to, že spáchala činy ke škodě dítěte (§ 42 písm. h), neboť tato okolnost je již znakem kvalifikované skutkové podstaty zločinu znásilnění. V předchozím zrušeném rozsudku soud uložil trest v trvání 4,5 roku. S ohledem na to, že od vyhlášení předchozího rozsudku došlo k uplynutí více než 1,5 roku, během něhož se obžalovaná nedopustila žádného dalšího protiprávního jednání, promítl soud tuto skutečnost do uložení nižšího trestu v trvání 4 let. Soud při snížení trestu postupoval cestou mimořádného snížení trestu podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Přihlédl přitom zejména k dosavadní bezúhonnosti obžalované, k časovému odstupu od spáchaného skutku (cca 3,5 až 6 let), přičemž během této doby vede řádný život, a k tomu, že se obžalovaná stará o své vlastní nezletilé dítě.
57. Pro výkon tohoto trestu soud obžalovanou zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (tzn. nebyl ukládán trest odnětí

svobody na doživotí či vyšší než 8 let, nešlo o trest za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, a obžalovaná ani v posledních pěti letech neuprchla nebo se nepokusila uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence).

58. Řádně a včas se připojil k trestnímu řízení prostřednictvím zmocněnce nezletilý poškozený s **nárokem na náhradu nemajetkové újmy** ve výši 450 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% ode dne následujícího po dni, kdy byla obžalovaná oznámena požadovaná výše náhrady škody, do zaplacení. Podle § 2956-8 občanského zákoníku dospěl poškozený k této částce zejména s ohledem na charakter jednání obžalované, délku doby, po kterou docházelo k atakům vůči poškozenému (po dobu víc jak tří let), opakovanost zásahů do práv nezletilého poškozeného, jeho nízký věk a vysokou společenskou škodlivost u zločinu týrání svěřené osoby a zločinu znásilnění dítěte mladšího patnácti let a možné negativní důsledky na zdárný vývoj poškozeného. Rovněž zohlednil i skutečnost, že obžalovaná se předmětného jednání na poškozeném dopustila jako starší a respektovaná autorita z pozice blízké osoby jako nevlastní matka poškozeného a družka otce poškozeného. Poškozený přihlédl i ke své sekundární viktimizaci, kdy musel vypovídat před orgány činnými v trestním řízení a u znalců.
59. S ohledem na neexistenci znaleckého posudku o výši nemateriální újmy a znalecký závěr o neexistenci trvalých následků u poškozeného a s ohledem na obžalovanou udávaný čistý měsíční příjem (13 000 Kč) soud přiznal poškozenému nárok na náhradu škody ve výši 250 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% od 9. 7. 2021 (den následující po 1. hl. líčení, kde byla obžalovaná seznámena s výší nároku) do zaplacení. Právo na úhradu zákonného úroku z prodlení vychází z ustanovení § 1970 občanského zákoníku a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
60. Řádně a včas se připojila k trestnímu řízení prostřednictvím zmocněnce i matka nezletilého poškozeného s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% za vniklé duševní útrapy. Ty poškozené vznikly v souvislosti se skutky, pro které je obžalovaná trestně stíhána a v souvislosti s vedením trestního řízení. Zároveň je pro poškozenou nepříjemné celou záležitostí se opakovaně zabývat a tímto si výše uvedené nepříjemné prožitky neustále vybavovat. K výši předmětné částky dospěla poškozená zejména s ohledem na okolnosti, podstatu a charakter jednání obžalované včetně jeho důsledků pro rodinný život poškozené.
61. Na základě závazného právního názoru odvolacího soudu vyjádřeného ve zrušujícím usnesení soud matku poškozeného považoval za poškozenou. S ohledem na neexistenci znaleckého posudku o výši nemateriální újmy a znalecký závěr o neexistenci trvalých následků u poškozeného a s ohledem na obžalovanou udávaný čistý měsíční příjem (13 000 Kč) soud přiznal poškozené nárok na náhradu škody ve výši 50 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% od 9. 7. 2021 (den následující po 1. hl. líčení, kde byla obžalovaná seznámena s výší nároku) do zaplacení. Právo na úhradu zákonného úroku z prodlení vychází z ustanovení § 1970 občanského zákoníku a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok

učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 11. 12. 2023

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu